

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2691

гр. София, 01.12.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО IV ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в закрито заседание на първи декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Атанас Ст. Атанасов

Членове: Лилия Н. Георгиева
 Атанас Н. Атанасов

като разгледа докладваното от Атанас Н. Атанасов Въззивно частно наказателно дело № 20221100605207 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава 22 във връзка с чл.249 ал.3 от НПК.

Образувано е по жалба на подсъдимия Б. А. М., чрез адв. Л.Д. против определение на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-ти състав от 25.10.2022 година, постановено по НОХД № 735/2020 година, с което съдът е приел, че в хода на досъдебното производство и в частност при изготвянето на обвинителния акт, не са допуснати отстраними съществени процесуални нарушения, които да са довели до ограничаване процесуалните права на двамата обвиняеми.

В жалбата са изложени доводи, че определението на съда е неправилно и незаконосъобразно. Поддържа се, че в обвинителния акт не се съдържат ясни и конкретни фактически данни за механизма на извършване на инкриминираното деяние по отношение на всеки един от двамата обвиняеми. Претендира се, че обв. Б. М. е бил ограничен в правото му да има защитник на досъдебното производство.

Софийска районна прокуратура не е взела становище по жалбата на подсъдимия.

Софийски градски съд, като съобрази изложените доводи и сам служебно провери изцяло правилността и законосъобразността на определението, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Производство пред СРС е образувано на 17.01.2020 година по внесен от СРП обвинителен акт против Б. А. М. и И.К.В. с обвинение в престъпление по чл.129 ал.2 вр.ал.1 вр.чл.20 ал.2 вр.ал.1 от НК.

С обжалваното определение съдът е приел, че обвинителният акт отговаря на изискванията на закона, тъй като в него са посочени ясно, пълно и точно всички онези обстоятелства, очертаващи обективните и субективни

признаци на инкриминираното деяние, в това число относно времето, мястото и начина на неговото осъществяване. Липсва и ограничаване на правото на защита на обв.М., доколкото същият сам е заявил, че не желае защитник, а и обстоятелствата по делото не са налагали участието на задължителна такава. В този смисъл съдът е заключил, че не е било нарушено правото на защита на двамата обвиняеми.

Настоящият съдебен състав намира, че обжалваното определение следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. По силата на чл.246 от НПК в обвинителния акт прокурорът следва да посочи времето, мястото и начина на извършеното деяние. В конкретния казус правилно първоинстанционният съд е приел, че не е допуснато отстранимо съществено процесуално нарушение, довело до ограничаване на правото на защита на подсъдимия. Въззивната съдебна инстанция намира, че при изготвянето на обвинителния акт не е допуснато съществено процесуално нарушение на чл.246, ал.1 и ал.2 от НПК, тъй като в обстоятелствена част и диспозитива на обвинителния акт прокурорът е посочил престъплението, извършено от обвиняемите, времето, мястото и начина на извършването му, пострадалото лице, обстоятелствата, които отегчават или смекчават отговорността им и доказателствените материали, от които се установяват посочените обстоятелства. В обстоятелствената част на обвинителния акт прокурорът е посочил, че обвиняемият И.В. е нанесъл удар с ръка в лицето на С.С., обвиняемият Б. М. възприел случващото се и започнал да нанася удари с ръце в лицето на С.С. и така двамата обвиняеми започнали да нанасят множество удари с ръце и крака в главата на С.С.. Вследствие на ударите той паднал на земята, а двамата продължили да му нанасят удари с ръце и крака в главата. В тази връзка настоящият съдебен състав намира, че обвинението е ясно и конкретизирано и не е ограничено правото на двамата обвиняеми да разберат в извършване на какво престъпление са обвинени, а именно - в причиняване на средна телесна повреда при условията на съучастие.

Тук е мястото да се посочи и трайно установената съдебна практика, съобразно която: „при обвинение за съучастие под формата на съизвършителство не е необходимо да се детайлизират поотделно действията на всеки един от съучастниците; при престъпленията срещу личността, когато повече от едно лице са осъществявали действия, с които са увреждали пострадалия и съставомерното увреждане е настъпило в резултат на само едно от тези действия, отговорност за настъпилия цялостен резултат носят всички извършители, а не само този, който е причинил конкретното увреждане. /Решение № 356 от 3.10.2011 г. на ВКС по н. д. № 1816/2011 г., I н. о., НК, докладчик съдията Б.И., Решение № 184 от 12.06.2013 г. на ВКС по н. д. № 353/2013 г., III н. о., НК, докладчик съдията К.Ш./. В този смисъл даденото в обвинителния акт описание на фактическите действия на двамата обвиняеми, чисто обвинение е за причинена в съизвършителство средна телесна повреда, се явява достатъчно и пределно ясно. Не е необходимо да се уточнява всяко едно отделно увреждане вследствие на кой точно удар е настъпило.

От материалите по досъдебното производство се установява, че при

привличането на обвиняемия И.В. е участвал защитник, докато обвиняемият Б. М. е бил без такъв, но същият е заявил, че не желае да ползва адвокатска защита. Двата обвиняеми са заявили, че на този етап няма да дават обяснения и същите нямат противоречиви интереси, поради което участието на защитник не е било задължително по смисъла на чл.94 ал.1 т.5 от НПК. При разпита на обвиняемия Б. А. М. същият е заявил, че не желае да му бъдат предявявани материалите по разследването и разследващите органи не са допуснали нарушение на разпоредбата на чл.227 ал.2 от НПК. В тази връзка законосъобразно съдът е приел, че не е допуснато съществено процесуално нарушение на чл.246 ал.1 и ал.2 от НПК и не са нарушени процесуалните права на подсъдимия.

Във връзка с изложеното настоящият въззивен състав намира, че обжалваното определение следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, а жалбата - оставена без уважение.

Воден от горното и на основание чл.249 ал.3 от НПК Софийски градски съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение от 25.10.2022 година по НОХД № 735/2020 година по описа на СРС, НО, 116 състав.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____